

„мѣчно е да влѣзе богатый въ Царство небесно.“ Тѣ думы удивили ученицы-тѣ; но Господь продолжавалъ: „не е возможно да влѣзе въ Царство небесно оный, който возлага всичкъ-тѣ си надеждѣ на богатство-то. Полесно е да промине камила прѣзъ иглены уши, нежели богатый да влѣзе въ Царство небесно.“

Ученицы-тѣ ся удивлявали още повече и говорили единъ другому: „че кой може да ся спаси?“ Но Спаситель казалъ: „онова, что е невозможно за чловѣка, возможно е за Бога.“

ГЛАВА XLVII.

ХАНАНЕЯНКА-ТА.

Веднажъ Исусъ Христосъ ся намиралъ въ прѣдѣлы-тѣ на Финикыйскы-тѣ градове, Тиръ и Сидонъ, които были въ онова время голѣмы приморскы градове. Изъ единъ отъ тѣхъ градове дошла една жена идолопоклонка, Хананеянка, и като ся приближила до Господа Исуса, молила Го съ тѣхъ думы: „Господи, Сыне Давидовъ, помилуй мя. Дщеря ми ся злѣ бѣснува и мѣчи ся страшно!“

Спаситель, който знаялъ сѣрдце-то ѿ, искалъ да изяви прѣдъ всичкы-тѣ вѣрж-тѣ ѿ и съ това да засрами Израилтяне-тѣ, които Го были обиколили; между това, като желалъ такожде да опыта и просителницѣ-тѣ, Той не ѿ отговорилъ ничто.

Но Хананеянка-та вѣрвѣла слѣдъ Него и не прѣставала да Го моли. Ученицы-тѣ пристѣпили до Исуса Христа и говорили: „отпусти ѿ: тя не прѣстава да выка слѣдъ насъ.“ Исусъ Христосъ имъ отговорилъ: „Азъ сѣмъ испратенъ само до изгубены-тѣ овцы отъ дома Израилевъ.“

Хананеянка-та, като ся приближила, припаднѣла при нозѣ-тѣ Исусовы, говореши: „Господи, помогни ми!“

Израилтяне-тѣ дотолкъсь прѣзирали язычницы-тѣ, что